SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 11. maja 2010 *

V zadevi T-237/08,

Abadía Retuerta, SA s sedežem v Sardónu de Dueru (Španija), ki jo zastopata X. Fàbrega Sabaté in M. Curell Aguilà, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa J. Crespo Carrillo, zastopnik,

tožena stranka,

* Jezik postopka: španščina.

katere predmet je tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 2. aprila 2008 (zadeva R 1185/2007-1), ki se nanaša na registracijo besednega znaka CUVÉE PALOMAR kot znamke Skupnosti,

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi J. Azizi, predsednik, E. Cremona, sodnica, in S. Frimodt Nielsen (poročevalec), sodnik,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 19. junija 2008,

na podlagi odgovora na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 18. septembra 2008,

na podlagi obravnave z dne 24. novembra 2009

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

Mednarodna ureditev

1 Sporazum o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (v nadaljevanju: Sporazum TRIPS), ki je Priloga 1 C k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (v nadaljevanju: Sporazum o STO), je bil podpisan 15. aprila 1994 v Marakešu ter odobren s Sklepom Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 11, zvezek 21, str. 80).

2 Člen 23 navedenega sporazuma z naslovom „Dodatno varstvo za geografske označbe vin in žganih pijač“ določa:

„1. Vsaka članica zainteresiranim strankam zagotovi zakonita sredstva za preprečevanje uporabe geografske označbe, ki označuje vina, za vina, ki ne izvirajo iz kraja, ki ga označuje določena geografska označba, ali ki označuje žgane pijače za žgane pijače, ki ne izvirajo iz kraja, ki ga označuje določena geografska označba, tudi če je označen resnični izvor blaga ali je uporabljena geografska označba v prevodu ali ga spremljajo izrazi, kot so ‚vrsta‘, ‚tip‘, ‚stil‘, ‚imitacija‘ ali podobno.

2. Registracija znamke vin, ki vsebuje ali se sestoji iz geografske označbe, ki označuje vina[,] ali [registracija znamke] žgane pijače, ki vsebuje ali se sestoji iz geografske označbe, ki označuje žgane pijače, se zavrne ali razveljavi po uradni dolžnosti, če to dovoljuje zakonodaja članice, ali na zahtevo zainteresirane stranke, v zvezi s takimi vini ali žganimi pijačami, ki nimajo tega porekla.

3. Če so geografske označbe za vina homonimne, se varstvo zagotovi vsaki označbi v skladu z določbami odstavka 4 člena 22. Vsaka članica določi praktične pogoje za razlikovanje med homonimnimi označbami ob upoštevanju potrebe po zagotavljanju nepristranskega obravnavanja določenih proizvajalcev in preprečevanja zavajanja potrošnikov.

4. Da bi omogočili varstvo geografskih označb za vina, bodo v Svetu za TRIPS potekala pogajanja v zvezi z ustanovitvijo mnogostranskega sistema notifikacije in registracije geografskih označb za vina, ki imajo pravico do varstva v članicah, ki sodelujejo v sistemu."

3 Člen 24(5) Sporazuma TRIPS določa:

„Če je bila znamka prijavljena ali registrirana v dobri veri ali če so bile pravice do znamke pridobljene z uporabo v dobri veri, […]

(b) preden je geografska označba zavarovana v državi porekla,

ne smejo ukrepi, sprejeti za izvajanje tega poglavja, vplivati na možnosti za registracijo ali veljavnost znamke ali pravice do uporabe znamke na podlagi dejstva, da je znamka enaka ali podobna geografski označbi."

Ureditev Skupnosti

4 Člen 7(1)(j) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 17, zvezek 1, str. 146) je bil vnesen

z Uredbo Sveta (ES) št. 3288/94 z dne 22. decembra 1994 o spremembah Uredbe št. 40/94 zaradi izvajanja sporazumov, sklenjenih v okviru Urugvajskega kroga (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 17, zvezek 1, str. 185). Ta člen, ki je postal člen 7(1)(j) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1), določa:

„Kot blagovna […] znamka se ne registrirajo: […] (j) znamke za vina, ki vsebujejo ali sestojijo iz geografske označbe za vina […], če se nanašajo na vina […], ki nimajo takega izvora."

5 V četrti uvodni izjavi Uredbe št. 3288/94 je navedeno:

„ker člen 23(2) Sporazuma TRIPs [TRIPS] predvideva zavrnitev ali razveljavitev blagovnih […] znamk, ki vsebujejo ali so sestavljene iz lažne geografske označbe za vina in alkoholne pijače, tudi če niso take narave, da bi zavajale javnost, je treba členu 7(1) Uredbe (ES) št. 40/94 dodati nov pododstavek (j)."

6 Člen 50(1) in (2) Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 z dne 17. maja 1999 o skupni ureditvi trga za vino (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 3, zvezek 26, str. 25) v različici, ki se uporabi v sporu, določa:

„1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da bi zainteresiranim strankam v skladu s členoma 23 in 24 Sporazuma [TRIPS] omogočile preprečitev uporabe geografskih označb za proizvode, navedene v členu 1(2)(b) [Uredbe št. 1493/1999], za proizvode, ki nimajo izvora v kraju, označenem z zadevno geografsko označbo, tudi

kadar je naveden pravi izvor blaga ali se uporablja geografska označba pri prevodu ali skupaj z izrazi ‚vrsta', „tip', „slog', imitacija ali podobno.

2. V smislu tega člena velja kot ‚geografska označba' označba, ki označuje izvor proizvoda na ozemlju tretje države, članice Svetovne trgovinske organizacije, ali v regiji ali na prostoru v okviru tega ozemlja takrat, ko se določena kakovost, ugled ali druga lastnost proizvoda lahko določi za ta geografski kraj izvora."

7 Člen 52(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 1493/1999 določa:

„Če država članica uporablja ime določenega območja za označevanje kakovostnega vina, pridelanega na določenem pridelovalnem območju (pdpo), ali vina, namenjenega za predelavo v takšno kakovostno vino, pridelano na določenem pridelovalnem območju (pdpo), če je to primerno, se to ime ne sme uporabljati za označevanje proizvodov vinskega sektorja, ki niso proizvedeni na tem območju, in/ali proizvodov, ki niso označeni z imenom v skladu z veljavnimi predpisi Skupnosti in nacionalnimi predpisi. Enako velja tudi, če je država članica uporabila ime lokalnega upravnega območja [občine] ali dela tega območja [te občine] ali določenega kraja samo za označevanje kakovostnega vina, pridelanega na določenem pridelovalnem območju (pdpo), ali vina, namenjenega za predelavo v takšno kakovostno vino, pridelano na določenem pridelovalnem območju (pdpo), če je to primerno."

8 Člen 54 Uredbe št. 1493/1999 določa:

„1. Kakovostno vino, pridelano na določenem pridelovalnem območju (v nadaljevanju: kakovostno vino pdpo), pomeni vino, ki ustreza predpisom tega naslova in določbam Skupnosti ter nacionalnim določbam, sprejetim v tej povezavi.

[...]

4. Države članice pošljejo Komisiji seznam kakovostnih vin pdpo, ki so jih priznale z navedbo nacionalnih predpisov za posamezno kakovostno vino pdpo, ki veljajo za pridelavo in proizvodnjo tega kakovostnega vina pdpo.

5. Komisija objavi seznam v [Uradnem listu], v seriji ‚C'."

9 Komisija je v skladu s členom 54(4) Uredbe št. 1493/1999 prvič objavila seznam kakovostnih vin pdpo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* z dne 19. februarja 1999 (UL C 46, str. 113). Na tem seznamu – ki je razveljavil in nadomestil seznam, objavljen v Uradnem listu z dne 15. novembra 1996 (UL C 344, str. 110) v skladu s členom 1(3) Uredbe Sveta (EGS) št. 823/87 z dne 16. marca 1978 o posebnih določbah v zvezi s kakovostnimi vini pdpo (UL L 84, str. 59) – sta glede Španije navedena zaščitena označba porekla „valencia" in sklic na ministrske uredbe, objavljene v Boletín oficial del Estado (španski uradni list) 13. junija 1987 (BOE z dne 3. julija 1987), 11. marca 1991 (BOE z dne 14. marca 1991) in 29. novembra 1995 (BOE z dne 8. decembra 1995).

10 Komisija je objavila nov seznam kakovostnih vin pdpo v Uradnem listu z dne 14. aprila 2004 (C 90, str. 1). Glede Španije in območja Valencia (Valencija) so na tem seznamu omenjeni podobmočje Clariano in ministrski dekret z dne 19. oktobra 2000 (BOE z dne 3. novembra 2000) in ministrski odlok APA/1815/2002 (BOE z dne 16. julija 2002).

11 Komisija je nato objavila nova seznama v Uradnem listu leta 2006 (C 41, str. 1) in 2007 (C 106, str. 1). Ta seznama glede območja Valencia in podobmočja Clariano vsebujeta enake navedbe in enake sklice na ministrski dekret in odlok, kot so v Uradnem listu C 90 z dne 14. aprila 2004.

Nacionalna ureditev

12 Člen 2(1) in (2) uredbe o zaščiteni označbi porekla „valencia“ in regulativnem organu, ratificirane z ministrskim dekretom z dne 19. oktobra 2000 in objavljene v Boletín Oficial del Estado z dne 3. novembra 2000, določa:

„1. Varstvo tega zaščitenega geografskega porekla je tisto, na katero se sklicuje v členu 81 zakona št. 25/1970 z dne 2. decembra 1970 in v preostali upoštevni zakonodaji ter vključuje izraz ‚Valencia‘ in vsa imena podobmočij, okrožij, občin, krajev in posestev, ki sestavljajo pridelovalna območja in območja staranja iz člena 4.

2. Za druga vina je prepovedano uporabiti imena, znamke, besede, izraze ali znake, ki bi se lahko zaradi glasovne ali slikovne podobnosti s tistimi, ki so varovani z zaščitenim geografskim poreklom, zamenjali s tistimi, ki so predmet te uredbe, čeprav jih spremljajo besede ‚tip‘, ‚stil‘, ‚ustekleničeno v‘, ‚hramba v kleti v‘ ali podobno.“

13 Člen 4(1) uredbe o zaščiteni označbi porekla „valencia“ in regulativnem organu določa:

„Pridelovalno območje, ki je varovano z zaščiteno označbo porekla ‚valencia‘, je ozemlje v pokrajini Valencija, na katerem je po mnenju regulativnega organa mogoče pridelovati grozdje, navedeno v členu 5; vključuje podobmočja in občine, navedene v nadaljevanju: […] podobmočje Clariano: […] Palomar […]“

14 Člen 4(1) uredbe o zaščiteni označbi porekla „valencia“ in regulativnem organu je bil spremenjen z ministrskim odlokom APA/1815/2002 z dne 4. julija 2002 (BOE št. 169 z dne 16. julija 2002, str. 25958). Ta je nadomestil besedi „el palomar“ z besedo „palomar“.

Dejansko stanje

15 Tožeča stranka, Abadía Retuerta, SA, je 27. novembra 2006 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti na podlagi Uredbe št. 40/94.

16 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak CUVÉE PALOMAR.

17 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija znamke, so iz razreda 33 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil revidiran in spremenjen, in ustrezajo temu opisu: „vina“.

18 Ker je preizkuševalec presodil, da za prijavljeno znamko obstaja absolutni razlog za zavrnitev iz člena 7(1)(j) Uredbe št. 40/94, je z odločbo z dne 5. junija 2007 zahtevo za registracijo zavrnil.

19 Tožeča stranka je zoper odločbo preizkuševalca vložila pritožbo.

20 Prvi odbor za pritožbe je z odločbo z dne 2. aprila 2008 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) pritožbo zavrnil in tožeči stranki naložil plačilo stroškov, ki so nastali v postopku.

21 Odbor za pritožbe v skladu s sodno prakso (glej sodbo Sodišča z dne 16. novembra 2004 v zadevi Anheuser-Busch, C-245/02, ZOdl., str. I-10989, točka 42 in navedena sodna praksa) navaja, da ker je Skupnost pogodbenica Sporazuma TRIPS, mora svojo zakonodajo o znamkah razlagati karseda z vidika besedila in namena tega sporazuma (točka 13 izpodbijane odločbe).

22 Odbor za pritožbe pojasnjuje, da je iz primerjave med določbama 22(3) in 23(2) Sporazuma TRIPS razvidno, da je zadnja – njena vsebina je bila vnesena v člen 7(1)(j) Uredbe št. 40/94 – *lex specialis*, ki določa prepoved posamezne registracije geografske označbe za vina in žgane pijače. Navaja, da gre za absolutno in nepogojno prepoved,

saj ni odvisna od tega, da je uporaba geografske označbe pri znamki za navedene proizvode taka, da javnost zavaja v zmoto glede resničnega kraja porekla, medtem ko ta pogoj izrecno velja za uporabo splošne prepovedi registracije geografskih označb iz člena 22(3) Sporazuma TRIPS (točki 16 in 17).

23 Odbor za pritožbe v bistvu ugotavlja, da je el Palomar ime občine v podobmočju Clariano in da je na podlagi upoštevne zakonodaje Skupnosti in nacionalne zakonodaje del pridelovalnega območja, ki ga varuje zaščitena označba porekla „valencia“ (točki 19 in 20 izpodbijane odločbe).

24 Odbor za pritožbe meni, da sta si ime občine el Palomar, ki jo varuje zaščitena označba porekla „valencia“, in beseda „palomar“, ki je vključena v prijavljeno znamko, zelo podobni (točka 26 izpodbijane odločbe).

25 Odbor za pritožbe ugotavlja, da je zato njena uporaba prepovedana na podlagi člena 2(2) ministrskega dekreta z dne 19. oktobra 2000, saj znamka Skupnosti ni prijavljena za označitev vin z navedenega območja porekla (točka 26 izpodbijane odločbe).

26 Odbor za pritožbe poleg tega navaja, da čeprav drži, da je uradno ime občine el Palomar, element „palomar“ označuje to določeno območje in je bistveni element, iz katerega je razvidna geografska označba, saj to priznanje ne more biti odvisno od člena „el“. Poleg tega je bila zadevna občina v ministrskem dekretu z dne 19. oktobra 2000 navedena z imenom Palomar, torej brez člena (točka 29 izpodbijane odločbe).

27 Ker se varstvo zaščitene označbe porekla razširja na imena občin, v obravnavani zadevi el Palomar, in na besede, ki bi lahko zaradi podobnosti povzročile zmedo, kot je to v primeru besede „palomar“, ki je vključena v prijavljeno znamko, odbor za pritožbe navaja, da se ta beseda v prijavljeni znamki Skupnosti na podlagi upoštevne zakonodaje razume kot geografska označba za vino. Ker zadevni proizvodi nimajo tega porekla, odbor za pritožbe meni, da na podlagi člena 7(1)(j) Uredbe št. 40/94 ni treba sprejeti registracije prijavljene znamke Skupnosti za označitev vin, saj ta registracija vsebuje lažno geografsko označbo (točka 30 izpodbijane odločbe).

28 Nazadnje odbor za pritožbe pojasnjuje, da velja ta presoja tudi za spremenjeno besedilo proizvodov iz prijave, se pravi „vino, ki izvira iz vinorodnega okoliša, znanega pod imenom ‚Pago Palomar‘, ki je v občini Sardón de Duero (Valladolid, Španija)“. Odbor za pritožbe meni, da ta omejitev ne omogoča zavrnitve vloženega ugovora, saj le podkrepi dejstvo, da vsebuje prijavljena znamka geografsko označbo, ki ne ustreza izvoru proizvodov, ki jih označuje, kar pa je v nasprotju s členom 7(1)(j) Uredbe št. 40/94 (točka 31 izpodbijane odločbe).

Postopek in predlogi strank

29 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– razveljavi izpodbijano odločbo;

– UUNT naloži plačilo stroškov.

30 UUNT Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Trditve strank

31 Tožeča stranka v podporo tožbi navaja en tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 7(1)(j) Uredbe št. 40/94.

32 Prvič, tožeča stranka v bistvu trdi, da je treba člen 7(1)(j) Uredbe št. 40/94 razlagati ozko, saj vsebuje prepoved registracije. Meni, da zato ta določba ne velja v obravnavani zadevi, saj prijavljena znamka CUVÉE PALOMAR ne vsebuje imena zaščitene označbe porekla „el Palomar“.

33 V skladu s členom 4(1) uredbe o zaščiteni označbi porekla „valencia“ in regulativnem organu, kakor je bila spremenjena z ministrskim odlokom APA/1815/2002, je ime občine namreč el Palomar, in ne Palomar.

34 Drugič, tožeča stranka trdi, da to, da organi, pristojni za varstvo zaščitene označbe porekla „valencia“, niso nasprotovali prijavljeni znamko, kaže na to, da med navedeno znamko in imenom občine ni konflikta.

35 Tretjič, tožeča stranka navaja, da ima občina el Palomar malo več kot 500 prebivalcev. Tako naj bi šlo za zelo majhno občino, popolnoma neznano španskemu in evropskemu povprečnemu potrošniku, ki ne ve, da so vina z zaščiteno označbo porekla „valencia“ proizvedena v el Palomarju. Ime el Palomar naj bi bilo tako geografsko ime, ki je v zadevnih krogih popolnoma neznano.

36 Tožeča stranka v bistvu trdi, da bi bilo treba sodno prakso, ki se nanaša na člen 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 (postal člen 7(1)(c) Uredbe št. 207/2009), v skladu s katero ni treba uporabiti absolutnega razloga za zavrnitev iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 v primeru znamk, sestavljenih iz imena, ki označuje neznana geografska območja (sodba Sodišča z dne 4. maja 1999 v združenih zadevah Windsurfing Chiemsee, C-108/97 in C-109/97, Recueil, str. I-2779, točke od 31 do 33), *mutatis mutandis* uporabiti tudi za absolutni razlog zavrnitve iz člena 7(1)(j) Uredbe št. 40/94.

37 Četrtič, tožeča stranka trdi, da je treba člen 7(1)(j) Uredbe št. 40/94 razlagati, kot da za uporabo absolutne prepovedi registracije vključuje, da prijavljena znamka vsebuje ali je sestavljena iz napačne geografske označbe.

38 Prijava znamke CUVÉE PALOMAR pa po mnenju tožeče stranke ne vsebuje in ni sestavljena iz napačne geografske označbe. Nasprotno, označuje geografsko poreklo njenih vin. Beseda „palomar“ v znamki CUVÉE PALOMAR namreč označuje vinograd Palomar, ki obstaja od 19. stoletja in je na posestvu Retuerta v lasti družbe Abadía Retuerta, SA, v španski občini Sardón de Duero (Valladolid).

39 Tožeča stranka meni, da je očitno, da ima kot lastnica vinograda Palomar vso pravico označiti vina, pridelana v tem vinogradu, z znamko CUVÉE PALOMAR. Tako je, da bi odpravila ugovore UUNT in da bi preprečila vsakršno zmoto glede geografskega porekla njenih proizvodov, 16. februarja 2007 omejila prijavo znamke na „vina, ki izvirajo iz vinograda, znanega kot ‚vinograd Palomar‘, ki je na ozemlju občine Sardón de Duero (Valladolid, Španija)“.

40 Tožeča stranka v bistvu meni, da zato prijava znamke CUVÉE PALOMAR ne vključuje nobene lažne geografske označbe, saj vinograd Palomar obstaja in je v njeni lasti, in da prijavljena znamka tako ne bi smela biti predmet absolutne prepovedi registracije iz člena 7(1)(j) uredbe št. 40/94.

41 Petič, tožeča stranka trdi, da se je vinograd Palomar, ki je v njeni lasti in ki je bil, kot je bilo navedeno v točki 38 zgoraj, prvič omenjen v 19. stoletju, tako imenoval že veliko pred priznanjem občine el Palomar kot pridelovalnega območja leta 2000,

varovanega z zaščiteno označbo porekla „valencia“. Zavrnitev registracije znamke CUVÉE PALOMAR naj bi zato pomenila kršitev splošnega pravnega načela, ki je vsebovano v latinskem izreku *prior tempore, potior iure.* Tožeča stranka navaja, da je ministrski dekret z dne 19. oktobra 2000, s katerim je bila občina el Palomar priznana kot območje proizvodnje, varovano z zaščiteno označbo porekla „valencia“, celo poznejši kot španska znamka št. 2.085.129 CUVÉE EL PALOMAR, ki po njenem mnenju izvira iz leta 1997.

42 Šestič, tožeča stranka v bistvu trdi, da je beseda „palomar“ večpomenska in po slovarju Real Academia Española pomeni: „1. samostalnik: kraj za vzrejo golobic. 2. pridevnik: vrsta vrvi, tanjša in bolj zvita od klasične vrvi“.

43 Meni, da to dejstvo oslabi zatrjevano geografsko označevalno naravo občine el Palomar.

44 Tožeča stranka meni, da kadar ima znak, ki je vsebovan v znamki, poleg geografskega tudi drug pomen, ki prevlada nad geografskim, je treba biti pozoren na njegov glavni pomen. Ko je ta ocena opravljena, je treba uporabiti ustrezno pravno ureditev. Po mnenju tožeče stranke je glavni pomen izraza „palomar“, ki je znan vsem potrošnikom, „kraj za vzrejo golobic“.

45 Tožeča stranka trdi, da ker je zatrjevana geografska narava besede „palomar“ oslabljena z drugimi pomeni te besede, lahko beseda „palomar“ izpolnjuje naloge, ki so lastne znamki. Zato meni, da izpodbijana odločba vsebuje napačno razlago člena 7(1)(j) Uredbe št. 40/94. Varstvo zatrjevanega kolektivnega interesa, ki bi upravičeval zavrnitev znamk, ki sovpadajo z geografskimi označbami, namreč po mnenju tožeče

stranke ne more voditi do absurdnega položaja, v katerem bi bile zavrnjene znamke, ki imajo druge pomene ali ki kot v obravnavani zadevi označujejo območje porekla zadevnih proizvodov.

46 Sedmič, tožeča stranka v bistvu zatrjuje, da je imetnica različnih znamk Skupnosti – PAGO PALOMAR, ABADIA RETUERTA CUVÉE PALOMAR – za označitev vin iz razreda 33 in španske znamke CUVÉE EL PALOMAR, ki v celoti vsebuje ime občine el Palomar.

47 V zvezi s tem se tožeča stranka sklicuje na člen 24(5) Sporazuma TRIPS (glej točko 3 zgoraj).

48 Španska znamka št. 2.085.129 CUVÉE EL PALOMAR po njenem mnenju izvira iz leta 1997 in je zato prejšnja znamka glede na varstvo imena občine el Palomar v okviru zaščitene označbe porekla „valencia“, za katero je bila sprejeta uredba leta 2000.

49 Tožeča stranka zato meni, da veljavnosti znamk CUVÉE EL PALOMAR (registrirana leta 1997) in CUVÉE PALOMAR (ki jo je prijavila v dobri veri) ni mogoče oporekati le z razlogom, da sta ti znamki podobni geografski označbi, ki je bila priznana pozneje.

50 Tožeča stranka poleg tega poudarja, da je znamka CUVÉE EL PALOMAR varovana tudi v več državah Evropske unije z mednarodno znamko št. 699.977, registrirano 23. septembra 1998.

51 Presoji odbora za pritožbe, da predhodne registracije niso upoštevne, ker v skladu s ustaljeno sodno prakso nacionalne odločitve za UUNT niso zavezujoče in Urada ne izvzemajo iz obveznosti uporabe zakonodaje Skupnosti pri natančno obravnavanem primeru, tožeča stranka ugovarja s tem, da odbor za pritožbe ni navedel, da je dve predhodni registraciji (in sicer znamki Skupnosti št. 4.827.978 PAGO PALOMAR in št. 5.501.978 ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR) preizkusil UUNT, tako da nista nacionalni odločbi.

52 Tožeča stranka meni, da bi moral UUNT dejstvo, da so uradi za znamke v Nemčiji, Španiji, Franciji, Italiji, Avstriji ali Združenem kraljestvu sprejeli registracijo znamke CUVÉE EL PALOMAR, upoštevati kot očiten primer, da znamka Skupnosti CUVÉE PALOMAR ne spada pod okrilje nobenega absolutnega razloga za zavrnitev registracije, še toliko bolj, ker je UUNT sam sprejel registracijo znamk Skupnosti PAGO PALOMAR in ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR.

53 Osmič, tožeča stranka v bistvu navaja, da je UUNT registriral znamke, kot so CUVÉE MEDITERRANEO, CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ in CUVÉE OCCITANE.

54 Po mnenju tožeče stranke imajo te znamke neposredno in očitno zvezo z geografskim območjem, znanim v vinogradništvu, saj je evropska javnost na splošno sposobna geografsko določiti Sredozemlje, zaliv Saint-Tropez in Okcitanijo.

55 Po mnenju tožeče stranke je iz tega razvidno, da se z zavrnitvijo registracije znamke CUVÉE PALOMAR krši načelo enakega obravnavanja in da gre za arbitrarno odločitev UUNT.

56 Nazadnje, tožeča stranka je na obravnavi v bistvu zatrjevala, da seznam kakovostnih vin pdpo, ki ga je objavila Komisija v Uradnem listu iz leta 2007, ne vsebuje imena el Palomar, ampak je v njem naveden le sklic na nacionalne zakonske določbe, v katerih je ta navedba. Po njenem mnenju je objava seznama v Uradnem listu pogoj za uveljavljanje geografskih označb, ki jih varujejo nacionalne zakonodaje. Ker geografska označba el palomar ni bila objavljena v Uradnem listu, je torej ni mogoče uveljaviti zoper tožečo stranko.

57 Poleg tega je tožeča stranka na obravnavi trdila, da je bil seznam v Uradnem listu objavljen šele leta 2007, se pravi po prijavi znamke, ki je bila vložena 27. novembra 2006. Možnost uveljavljanja zaradi geografskih označb, ki jih varujejo nacionalne zakonodaje, pa se po njenem mnenju ustvari z objavo seznama v Uradnem listu s strani Komisije. Zato če bi Splošno sodišče odločilo, da objava seznama v Uradnem listu, na katerem so navedeni le sklici na nacionalne zakonske določbe, v katerih se pojavlja el Palomar, zadostuje za zagotovitev javnosti te navedbe, bi bilo treba ugotoviti, da je bil seznam objavljen po vložitvi prijave znamke in zato se na zaščiteno geografsko označbo zoper tožečo stranko ni mogoče sklicevati.

58 UUNT izpodbija te trditve in v bistvu trdi, da je v izpodbijani odločbi odbor za pritožbe pravilno presodil dejstva in pravo.

Presoja Splošnega sodišča

59 Člen 7(1)(j) Uredbe št. 40/94 določa, da se kot znamka ne registrirajo znamke za vina, ki vsebujejo ali so sestavljene iz geografske označbe za vina, če se nanašajo na vina, ki niso takega izvora.

60 Zaradi uporabe te določbe je treba določiti obseg pojma „geografska označba za vina“.

61 Uredba št. 40/94 ne opredeljuje pojma geografske označbe za vina.

62 Vendar je treba navesti, da je bil člen 7(1)(j) Uredbe št. 40/94 vnesen z Uredbo št. 3288/94.

63 V četrti uvodni izjavi Uredbe št. 3288/94 je namreč pojasnjeno, da „člen 23(2) Sporazuma [TRIPS] predvideva zavrnitev ali razveljavitev znamk, ki vsebujejo ali so sestavljene iz lažne geografske označbe za vina in alkoholne pijače, tudi če niso take narave, da bi zavajale javnost,“ in da „je zato treba členu 7(1) Uredbe št. 40/94 dodati nov pododstavek (j).“

64 Treba je navesti, da ker je Skupnost pogodbenica Sporazuma TRIPS, mora svojo zakonodajo o znamkah razlagati karseda z vidika besedila in namena tega sporazuma (glej v točki 21 navedeno sodbo Anheuser-Busch, točka 42 in navedena sodna praksa).

65 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba določbo sporazuma, ki ga Skupnost sklene s tretjimi državami, šteti kot neposredno uporabno, če je ob upoštevanju besedila,

predmeta in narave sporazuma mogoče skleniti, da določba vsebuje jasno, natančno in nepogojno obveznost, ki glede njenega izvajanja ali učinkov ni odvisna od posredovanja kakršnega koli drugega akta (sodba Sodišča z dne 14. decembra 2000 v združenih zadevah Dior in drugi, C-300/98 in C-392/98,Recueil, str. I-11307, točka 42).

66 Vendar je Sodišče razsodilo, prvič, da Sporazum o STO in priloge k temu sporazumu ob upoštevanju njihove narave in sistematike načeloma ne spadajo med pravila, glede katerih Sodišče nadzira akte institucij Skupnosti v okviru ničnostne tožbe (v točki 65 navedena sodba Dior in drugi, točka 42) in, drugič, da določbe Sporazuma TRIPS, ki so v prilogi k Sporazumu o STO, posameznikom ne podeljujejo pravic, ki bi jih lahko ti neposredno uveljavljali pri sodišču na podlagi prava Skupnosti (v točki 65 navedena sodba Dior in drugi, točka 43).

67 Iz te sodne prakse je razvidno, da čeprav določbe Sporazuma TRIPS nimajo neposrednega učinka, še vedno velja, da je treba zakonodajo o znamkah, torej v obravnavani zadevi člen 7(1)(j) Uredbe št. 40/94, razlagati karseda z vidika besedila in namena tega sporazuma.

68 Treba je navesti, da se pojem „geografska označba za vina“ (indication géographique destinée à identifier les vins), ki je v členu 7(1)(j) Uredbe št. 40/94, v francoski različici razlikuje od tistega, ki je v členu 23 Sporazuma TRIPS, navedenem v točki 2 zgoraj.

69 Vendar sta v skladu s Sklepno listino, ki vsebuje rezultate urugvajskega kroga večstranskih trgovinskih pogajanj, podpisano 15. aprila 1994 v Marakešu (UL, posebna

izdaja v slovenščini: poglavje 11, zvezek 21, str. 345), ki je bila zapisana v francoskem, angleškem in španskem jeziku, verodostojni tudi drugi dve jezikovni različici.

70 Tako je treba navesti, da so bile v angleški različici člena 23 Sporazuma TRIPS in člena 7(1)(j) Uredbe št. 40/94 uporabljene besede „geographical indication identifying wines“.

71 Poleg tega so v španski različici člena 23 Sporazuma TRIPS uporabljene besede „indicación geográfica que identifique el vino“ in v španski različici člena 7(1)(j) Uredbe št. 40/94 besede „indicación geográfica que identifique vinos“.

72 Zato je treba ugotoviti, da člen 7(1)(j) Uredbe št. 40/94 vključuje geografske označbe vin (indications géographiques identifiant des vins), in ne geografske označbe „za vina“ (destinées à identifier les vins).

73 Uredba št. 1493/1999, ki se uporablja *ratione temporis* v obravnavani zadevi, vzpostavlja določitev in varstvo geografskih označb glede vin.

74 Poleg tega je treba pojem geografska označba vin v smislu člena 7(1)(j) Uredbe št. 40/94 razumeti glede na upoštevne določbe prava Skupnosti na področju določitve in varstva geografskih označb glede vin. Zato se je treba sklicevati na Uredbo št. 1493/1999,

katere namen je, kot je razvidno iz uvodnih izjav 56 in 80 te uredbe, ravno tako zagotoviti skladnost zakonodaje Skupnosti z določbami Sporazuma TRIPS.

75 Člen 50(1) Uredbe št. 1493/1999 se nanaša na varstvo geografskih označb za proizvode, ki izvirajo iz tretjih držav, v okviru uporabe členov 23 in 24 Sporazuma TRIPS.

76 Vendar v odstavku 2 člena 50 navedene uredbe ni opredeljen pojem geografske označbe za namene uporabe odstavka 1 tega člena.

77 Zato se je treba sklicevati na druge določbe Uredbe št. 1493/1999, da bi se določila vsebina pojma geografske označbe v smislu te uredbe.

78 Člen 47(1) Uredbe št. 1493/1999 določa:

„Pravila o poimenovanju, označevanju in predstavitvi nekaterih proizvodov iz te uredbe ter zaščita nekaterih podatkov in pojmov so določeni v tem poglavju in v prilogah VII in VIII. […]“

79 V skladu s členom 47(2)(e) Uredbe št. 1493/1999 pravila iz odstavka 1 tega člena zajemajo zlasti določbe o uporabi geografskih označb.

80 V točki A Priloge VI k Uredbi št. 1493/1999 je določeno:

„1. ‚Določeno pridelovalno območje' pomeni vinorodno območje ali več vinorodnih območij, na katerih se pridelujejo vina s posebnimi kakovostnimi lastnostmi in katerih imena se uporabljajo za označevanje kakovostnih vin pdpo.

2. Vsako določeno pridelovalno območje se natančno razmeji, kolikor je to mogoče, po posameznih vinogradih ali vinogradniških parcelah. Takšno razmejitev izvede vsaka država članica in pri tem upošteva dejavnike, ki vplivajo na kakovost vin, pridelanih na teh območjih, kakor so sestava tal in geološke podlage, podnebje in lega posameznega vinograda ali vinogradniške parcele.

3. Določeno pridelovalno območje je označeno s svojim geografskim imenom. […]

4. Geografsko ime, ki označuje določeno pridelovalno območje, mora biti dovolj natančno in tesno povezano z območjem pridelave, da se ob upoštevanju obstoječe situacije izognemo zmedi."

81 Točka B(1)(c), prva alinea, Priloge VII k Uredbi št. 1493/1999 določa:

„Označevanje proizvodov, ki so bili proizvedeni v Skupnosti, se lahko dopolni z naslednjimi podatki, pod pogoji, ki se posebej določijo: […] za kakovostna vina pdpo:

[…] navedba geografske enote, ki je manjša kakor določeno pridelovalno območje, v skladu z določbami države članice, v kateri je bilo vino proizvedeno."

82 V členu 52(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 1493/1999 je pojasnjeno, da če država članica uporablja ime določenega območja za označevanje kakovostnega vina pdpo, se to ime ne sme uporabljati za označevanje proizvodov vinskega sektorja, ki niso proizvedeni na tem območju, in/ali proizvodov, ki niso označeni s tem imenom v skladu z veljavnimi predpisi Skupnosti in nacionalnimi predpisi. Enako velja tudi, če je država članica uporabila ime občine ali dela te občine ali določenega kraja samo za označevanje kakovostnega vina pdpo.

83 Z drugimi besedami, države članice so na podlagi Uredbe št. 1493/1999 pristojne za uporabo imena občine, dela te občine ali določenega kraja za označevanje kakovostnega vina pdpo. V takem primeru se to ime ne bo smelo uporabiti za označitev proizvodov, ki niso proizvedeni v tej občini, delu te občine ali določenem kraju, in/ali proizvodov, ki niso označeni s tem imenom v skladu z veljavnimi predpisi Skupnosti in nacionalnimi predpisi.

84 Treba je torej ugotoviti, da morajo države članice v okviru uporabe Uredbe št. 1493/1999 na svojih ozemljih določiti geografske označbe, ki jih nameravajo varovati.

85 Člen 2(1) uredbe o zaščiteni označbi porekla „valencia" in regulativnem organu, ki jo je sprejel španski zakonodajalec, določa, da varstvo zaščitene označbe porekla vključuje izraz „valencia" in vsa imena podobmočij, okrožij, občin, krajev in posestev, ki sestavljajo pridelovalno območje in območja staranja iz člena 4.

86 Člen 4(1) uredbe o zaščiteni označbi porekla „valencia“ in regulativnem organu, kakor je bila spremenjena z ministrskim odlokom APA/1815/2002 z dne 4. julija 2002, določa, da pridelovalno območje, ki je varovano z zaščiteno označbo porekla „valencia“, vključuje med drugim podobmočje Clariano, ki med drugim zajema občino z imenom el Palomar.

87 Ime el Palomar je torej v skladu s špansko zakonodajo in zato s členom 52 Uredbe št. 1493/1999 geografska označba za kakovostno vino pdpo, česar tožeča stranka ne izpodbija, poleg tega pa je na obravnavi potrdila, da ne izpodbija veljavnosti te zakonodaje pred španskimi sodišči.

88 Ker je ime el Palomar geografska označba za kakovostno vino pdpo, je to ime geografska označba vin v smislu člena 7(1)(j) Uredbe št. 40/94.

89 Treba je ugotoviti, da tožeča stranka poleg tega ne trdi, da se geografska označba el Palomar ne uporablja za označevanje vina, pridelanega v občini s tem imenom. V bistvu trdi le, da ima pravico uporabljati ime Palomar, čeprav obstaja geografska označba el Palomar.

90 Toda tožeča stranka ugovarja glede možnosti uveljavljanja geografske označbe el Palomar, ker na seznamu, ki ga je Komisija objavila v Uradnem listu v skladu s členom 54(5) Uredbe št. 1493/1999, ni omenjen niti el Palomar niti Palomar.

91 V zvezi s tem člen 54(5) in (5) Uredbe št. 1493/1999 določa, da države članice pošljejo Komisiji seznam kakovostnih vin pdpo, ki so jih priznale z navedbo nacionalnih predpisov za posamezno kakovostno vino pdpo, ki veljajo za pridelavo in proizvodnjo tega kakovostnega vina pdpo, in da Komisija ta seznam objavi v Uradnem listu (serija C).

92 Treba je navesti, prvič, da je bila uredba o zaščiteni označbi porekla „valencia“ in regulativnem organu objavljena v BOE 3. novembra 2000. Ministrski odlok APA/1815/2002 je bil objavljen v BOE 16. julija 2002.

93 Drugič, seznam kakovostnih vin pdpo je bil prvič objavljen v skladu s členom 54(5) Uredbe št. 1493/1999 v Uradnem listu z dne 19. februarja 1999 (C 46, str. 113).

94 Komisija je, kot je bilo navedeno v točki 10 zgoraj, objavila nov seznam kakovostnih vin pdpo v Uradnem listu z dne 14. aprila 2004. Glede Španije in območja Valencia so na tem seznamu omenjeni podobmočje Clariano, ministrski dekret z dne 19. oktobra 2000 in ministrski odlok APA/1815/2002 ter navedbi objav teh aktov v BOE.

95 Komisija je nato, kot je bilo navedeno v točki 11 zgoraj, v Uradnem listu objavila nova seznama, in sicer leta 2006 in 2007. Ta glede območja Valencia in podobmočja Clariano vsebujeta enake navedbe kot seznam, ki ga je Komisija objavila leta 2004.

96 Tožeča stranka zato ne more trditi, da je bil seznam kakovostnih vin pdpo, ki vsebuje navedbo geografske označbe Clariano in sklic na upoštevne določbe španskega prava, prvič objavljen v Uradnem listu šele leta 2007.

97 Poleg tega je treba ugotoviti, da varstvo geografskih označb v Skupnosti, ki ga uvaja Uredba št. 1493/1999, sloni na geografskih označbah, kot jih določa zakonodaja držav članic ob upoštevanju upoštevnih določb navedene uredbe. To varstvo namreč ne izhaja iz samostojnega skupnostnega postopka ali celo mehanizma, s katerim bi bile geografske označbe, ki jih priznavajo države članice, vključene v zavezujoč akt Skupnosti.

98 Iz člena 54(4) in (5) Uredbe št. 1493/1999 je za države članice razvidna samo obveznost, da Komisiji sporočijo seznam kakovostnih vin pdpo, ki so jih priznale z navedbo nacionalnih predpisov za posamezno kakovostno vino pdpo, ki veljajo za pridelavo in proizvodnjo tega kakovostnega vina pdpo, in za Komisijo, da ta seznam objavi v seriji C – in ne seriji L – Uradnega lista.

99 Ker varstvo geografskih označb izvira iz zakonodaje držav članic, to, da se zoper tretje osebe uveljavljajo nacionalni ukrepi – na podlagi katerih država članica v skladu s členom 52(1), prvi odstavek, Uredbe št. 1493/1999 za označevanje kakovostnih vin pdpo uporablja ime določenega območja ali ime občine, dela te občine ali določenega kraja – izhaja iz objave teh določb v Uradnem listu države članice, ki jih je sprejela.

100 Ni pa sporno, da sta bili uredba o zaščiteno označbi porekla „valencia“ in regulativnem organu in ministrski odlok APA/1815/2002 objavljena v BOE leta 2002, pred prijavo znamke, vloženo 27. novembra 2006.

101 Iz tega, da varstvo geografskih označb izvira iz zakonodaje držav članic, izhaja tudi, da je objava seznama kakovostnih vin pdpo in sklicev na nacionalne določbe v seriji C *Uradnega lista Evropske unije* le ukrep, s katerim je javnost obveščena o varstvu geografskih označb, ki ga v okviru nacionalne zakonodaje vzpostavi posamezna država članica.

102 Res je, da način, ki ga je izbrala Komisija za objavo informacij, ki jih je sporočila Kraljevina Španija, ni videti učinkovit za zagotovitev dobre in popolne obveščenosti javnosti, saj imena občin, ki so upravičena do označbe izvora, med drugim v zvezi z območjem Valencia in podobmočjem Clariano – vključno z imenom občine el Palomar – niso na seznamu, ki ga je objavila Komisija.

103 Vendar je treba, prvič, ugotoviti, da je s tako objavo upoštevan člen 54(5) Uredbe št. 1493/1999, in drugič, šteti, da ne omaja varstva, ki ga Uredba št. 1493/1999 podeljuje geografskim označbam – tudi geografski označbi „el Palomar“ – ki so upravičene do varstva na podlagi španske zakonodaje.

104 Poleg tega je treba poudariti, da so glede vin, ki izvirajo iz Skupnosti, v skladu s členom 8 Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Južnoafriško republiko o trgovini z vinom (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 11, zvezek 40, str. 203; UL 2002, L 28, str. 66) geografske označbe, navedene v Prilogi II, zaščitene.

105 V Prilogi II – „Seznam geografskih označb“ k temu sporazumu, točka A –„Geografske označbe vin s poreklom iz Evropske skupnosti“, III – „Vina s poreklom iz Kraljevine Španije“, 1. „[kakovostna vina pdpo]“, 1.2.48 „Določeno pridelovalno območje Valencia“, (d) „podobmočje Clariano“, je omenjen Palomar.

106 Ime Palomar je tudi v prilogah k Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o trgovini s kmetijskimi proizvodi (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 11, zvezek 41, str. 159; UL 2002, L 114, str. 132).

107 Treba je ugotoviti, da sta ta sporazuma iz časa, preden je bil člen 4(1) uredbe o zaščiteni označbi porekla „valencia“ in regulativnem organu spremenjen z ministrskim odlokom APA/1815/2002 z dne 4. julija 2002, s katerim je bilo ime Palomar zamenjano z el Palomar.

108 Ime Palomar je tudi v prilogah k Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Avstralijo o trgovini z vinom, sklenjenemu leta 1994 (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 11, zvezek 20 str. 3), kar daje vedeti, da je varstvo, ki ga Kraljevina Španija podeljuje geografski označbi el Palomar, iz časa pred sprejetjem določb uredbe o zaščiteni označbi porekla „valencia“ in regulativnem organu, kakor je bila spremenjena z ministrskim odlokom APA/1815/2002 z dne 4. julija 2002.

109 Na koncu tega preizkusa je treba navesti, da se v skladu s členom 7(1)(j) Uredbe št. 40/94 kot znamka ne registrirajo znamke za vina, ki vsebujejo ali so sestavljene iz geografske označbe vin, če se nanašajo na vina, ki niso takega izvora.

110 Ni sporno, da vino, za katero je tožeča stranka vložila prijavo za registracijo besednega znaka CUVÉE PALOMAR kot znamke Skupnosti, ne izvira iz občine el Palomar, navedene v uredbi o zaščiteni označbi porekla „valencia“ in regulativnem organu, objavljeni pred prijavo.

111 Prijavljena znamka je zato sestavljena iz geografske označbe, ki označuje kakovostno vino pdpo, medtem ko vino, za katero je bila prijavljena znamka, ni tega izvora.

112 Zato je treba šteti, da je odbor za pritožbe upravičeno štel, da za prijavljeno znamko obstaja absolutni razlog za zavrnitev, določen v členu 7(1)(j) Uredbe št. 40/94.

113 Tega sklepa ni mogoče omajati s trditvami, ki jih je tožeča stranka predložila v podporo svojemu edinemu tožbenemu razlogu.

114 Prvič, tožeča stranka v bistvu trdi, da ker ima del njenega posestva ime Palomar, to ime v prijavljeni znamki ni lažna ali napačna označba.

115 Vendar ni pomembno, da ta navedba ni lažna, saj je edini pogoj, ki se zahteva za uporabo absolutnega razloga za zavrnitev, določenega v členu 7(1)(j) Uredbe št. 40/94, da znamka za vino vsebuje ali je sestavljena iz geografske označbe vina, medtem ko to vino ni tega izvora.

116 Tožeča stranka priznava, da del njenega posestva, ki se imenuje Palomar, ni v občini el Palomar, ki je navedena v uredbi o zaščiteni označbi porekla „valencia“ in regulativnem organu.

117 To trditev, ki jo je predložila tožeča stranka, je zato treba zavrniti.

118 Drugič, tožeča stranka v bistvu trdi, da mora prijavljena znamka, da bi se uporabil absolutni razlog, določen v členu 7(1)(j) Uredbe št. 40/94, vsebovati ali biti sestavljena iz

napačne geografske označbe, ki označuje vina s poreklom, ki je drugačno od tistega, ki ga potrošniki povezujejo s to geografsko označbo.

119 V četrti uvodni izjavi pa je pojasnjeno, da člen 23(2) Sporazuma TRIPS predvideva zavrnitev ali razveljavitev znamk, ki vsebujejo ali so sestavljene iz lažne geografske označbe za vina in alkoholne pijače, tudi če niso take narave, da bi zavajale javnost.

120 Razlog za zavrnitev, določen v členu 7(1)(j) Uredbe št. 40/94, velja, ne da bi bilo treba upoštevati vprašanje, ali so znamke, za katere se zahteva registracija, take narave, da bi zavajale javnost, ali če znamke glede izvora proizvoda povzročijo verjetnost zmede v javnosti.

121 Trditev tožeče stranke je zato glede tega treba zavrniti.

122 Tretjič, tožeča stranka v bistvu trdi, da prijavljena znamka ne vsebuje imena el Palomar, ki mu je zagotovljeno varstvo, podeljeno s španskim pravom, ampak le besedo „palomar“. Po njenem mnenju pa bi moral biti homonim popoln, da bi se uporabil absolutni razlog za zavrnitev, določen v členu 7(1)(j) Uredbe št. 40/94. Ker člena „el“ ni v znamki, za katero je bila zahtevana registracija, UUNT registracije te znamke ne bi smel zavrniti.

123 Za ponazoritev je treba navesti, da če bi bila trditev tožeče stranke sprejeta, bi to omogočilo registracijo znamke, kot je Baux de Provence ali Clos Vougeot, medtem ko obstajata geografski označbi za kakovostna vina pdpo, in sicer Les Baux de Provence in Clos de Vougeot.

124 Taka razlaga člena 7(1)(j) Uredbe št. 40/94 pa bi očitno trčila ob cilj varstva geografskih označb za kakovostna vina pdpo, ki mu sledita nacionalna in skupnostna ureditev.

125 Treba je ugotoviti, da je za uporabo razloga za zavrnitev iz člena 7(1)(j) Uredbe št. 40/94 dovolj, da navedene znamke vsebujejo ali so sestavljene iz elementov, ki omogočajo, da se z gotovostjo identificira zadevna geografska označba, ne da bi bilo treba upoštevati določne ali nedoločne člene, ki so lahko morebiti njen del.

126 Drugače bi bilo le, če bi bila geografska označba sestavljena iz imena kraja, ki vsebuje člen, ki bi bil neločljivo povezan s tem imenom in ki bi temu imenu dal lasten in samostojen pomen.

127 V obravnavani zadevi pa je treba ugotoviti, da ime el Palomar nima lastnega in samostojnega pomena, ki bi se razlikoval od imena Palomar.

128 Zato je treba šteti, da znamka, za katero je bila zahtevana registracija, in sicer CUVÉE PALOMAR, vsebuje ali je sestavljena iz elementov, ki omogočajo, da se z gotovostjo identificira el Palomar, in sicer je to beseda palomar.

129 Trditev tožeče stranke, da člen „el“ v obravnavani zadevi odločilno vpliva na uporabo razloga za zavrnitev, določenega v členu 7(1)(j) Uredbe št. 40/94, je zato treba zavrniti.

130 Četrtič, tožeča stranka v bistvu navaja, da bi bilo treba upoštevati dejstvo, da je ime el Palomar, ki je na podlagi španskega prava upravičeno do zaščitene označbe porekla,

širši javnosti ali v zadevnih krogih neznano in da je večpomensko, kar oslabi geografsko označevalno naravo tega imena.

131 Vendar ker je treba registracijo prijavljene znamke zavrniti le zato, ker ta znamka vsebuje ali je sestavljena iz geografske označbe vina, kadar vino ni tega izvora, dejstvo, da je ime, ki je upravičeno do zaščitene označbe porekla, širši javnosti ali v zadevnih krogih neznano ali da je večpomensko, kar bi oslabilo njegovo geografsko označevalno naravo, ni upoštevno za uporabo absolutnega razloga za zavrnitev, določenega v členu 7(1)(j) Uredbe št. 40/94.

132 Sledi tudi, da tožeča stranka s trditvijo, da je treba analogno uporabiti sodno prakso, ki se nanaša na člen 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 – v kateri je Sodišče štelo, da ni treba uporabiti absolutnega razloga za zavrnitev iz te določbe, če gre za znamko, sestavljeno iz imena, ki označuje neznana geografska območja – ne more uspeti.

133 Ta sodna praksa se namreč ne uporabi za absolutni razlog za zavrnitev, določen v členu 7(1)(j) Uredbe št. 40/94, saj ta določba ne napotuje na nobeno analizo morebitne verjetnosti zmede.

134 Za zavrnitev registracije je namreč dovolj, da znamka za vino vsebuje ali je sestavljena iz geografske označbe vina, medtem ko vino, za katero se je zahtevala registracija znamke, ni tega izvora.

135 Petič, glede trditve tožeče stranke, da organi, pristojni za varstvo geografskega porekla „valencia“, niso nasprotovali, je treba šteti, da zaradi neobjave prijave znamke, ker je bila registracija znamke zavrnjena, tretje osebe – med katerimi so regulativni organ

za zaščiteno označbo porekla ter centralni in samostojni upravni organi – niso imele povoda za vložitev svojih stališč o prijavljeni znamki.

136 Tudi če bi ti organi imeli možnost nasprotovati prijavljeni znamki in tega ne bi storili, nikakor ne bi bilo mogoče iz tega neobstoja nasprotovanja veljavno sklepati, da je kljub členu 7(1)(j) Uredbe št. 40/94 mogoče znamko ustrezno registrirati.

137 Šestič, glede trditve tožeče stranke, da je prijavljena znamka le skupnostni vidik njenih nacionalnih in mednarodnih registracij, s katerimi razpolaga, je treba navesti, da se lahko v skladu z ustaljeno sodno prakso to, ali je znak mogoče registrirati kot znamko Skupnosti, presoja samo na podlagi upoštevnih predpisov Skupnosti. UUNT in po potrebi sodišča Skupnosti ne zavezuje odločba, ki je bila sprejeta v državi članici ali tretji državi in v skladu s katero je ta znak mogoče registrirati kot nacionalno znamko (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 27. februarja 2002 v zadevi Streamserve proti UUNT (STREAMSERVE), T-106/00, Recueil, str. II-723, točka 47, in z dne 22. junija 2005 v zadevi Metso Paper Automation proti UUNT (PAPERLAB), T-19/04, ZOdl., str. II-2383, točka 37).

138 Obstoječe registracije v državah članicah so samo dejstvo, ki ga je mogoče upoštevati v okviru registracije znamke Skupnosti, prijavljeno znamko pa je treba presojati le na podlagi upoštevne ureditve Skupnosti. Iz tega izhaja, da UUNT zahtev in presoje pristojnih uradov na področju znamk države izvora ni dolžan sprejeti za svoje, prijavljene znamke pa zaradi obstoja odločbe o registraciji španskega urada za znamke tudi ni dolžan registrirati (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 25. oktobra 2007 v zadevi Develey proti UUNT, C-238/06 P, ZOdl., str. I-9375, točke od 66 do 73).

139 Razpolaganje z nacionalnimi in mednarodnimi registracijami zato ni tako, da bi oviralo zavrnitev registracije znamke z uporabo skupnostne zakonodaje.

140 To trditev tožeče stranke je zato treba prav tako zavrniti.

141 Sedmič, glede očitka tožeče stranke, da v bistvu ne more obstajati ovira za registracijo znamke CUVÉE PALOMAR, ker je UUNT sprejel registracijo njenih znamk PAGO PALOMAR in ABADÍA RETUERTA CUVÉE PALOMAR, je treba navesti, da se po ustaljeni sodni praksi odločbe odborov za pritožbe o registraciji znaka kot znamke Skupnosti v skladu z Uredbo št. 40/94 sprejemajo na podlagi izvrševanja vezane pristojnosti, in ne pravice do prostega preudarka. Zato je treba zakonitost odločb odborov za pritožbe presojati zgolj na podlagi te uredbe, kot jo razlaga sodišče Skupnosti, in ne na podlagi njihove predhodne prakse odločanja (glej sodbo Sodišča z dne 26. aprila 2007 v zadevi Alcon proti UUNT, C-412/05 P, ZOdl., str. I-3569, točka 65 in navedena sodna praksa).

142 Sledi, da je očitek tožeče stranke mogoče samo zavrniti.

143 Osmič, tožeča stranka v bistvu trdi, da je treba člen 7(1)(j) Uredbe št. 40/94 razlagati z vidika upoštevnih določb Sporazuma TRIPS, zlasti pa njegovega člena 24(5). Ker je imetnica španske znamke CUVÉE EL PALOMAR že od leta 1997, bi bilo treba upoštevati, da gre za prejšnjo znamko glede na varstvo imena občine el Palomar v okviru zaščitene označbe porekla „valencia“, za katero je bila sprejeta uredba leta 2000.

144 Tožeča stranka zato v bistvu meni, da priznanje zaščitene označbe porekla leta 2000 ob uporabi člena 24(5) Sporazuma TRIPS ne povzroči ničnosti nacionalne znamke

CUVÉE EL PALOMAR, ki je bila registrirana prej, in da obstoj te prejšnje nacionalne znamke omogoča registracijo znamke CUVÉE PALOMAR, zahtevane v dobri veri, saj te registracije ni mogoče zavrniti le zato, ker ta znamka vsebuje geografsko označbo, ki je bila priznana po registraciji nacionalne znamke.

145 V skladu s sodno prakso, navedeno v točkah od 64 do 67 zgoraj, še vedno velja, da je treba Uredbo št. 40/94 razlagati karseda z vidika besedila in namena Sporazuma TRIPS, čeprav njegove določbe posameznikom ne podeljujejo pravic, ki bi jih lahko neposredno uveljavljali pri sodišču na podlagi prava Skupnosti.

146 V skladu s členom 24(5) Sporazuma TRIPS ukrepi, sprejeti za izvajanje poglavja 1 Sporazuma TRIPS – v katerem je člen 24 – ne smejo vplivati na možnosti za registracijo ali veljavnost znamke ali pravice do uporabe znamke na podlagi dejstva, da je znamka enaka ali podobna geografski označbi, če je bila znamka prijavljena ali registrirana v dobri veri ali če so bile pravice do znamke pridobljene z uporabo v dobri veri, preden je bila geografska označba zavarovana v državi porekla.

147 V tej določbi je torej predvideno, da je bila znamka prijavljena ali registrirana v dobri veri, preden je bila geografska označba zavarovana v državi porekla, ali da se je znamka, za katero se zahteva registracija, uporabljala v dobri veri, preden je bila geografska označba zavarovana v državi porekla.

148 V obravnavani zadevi je treba poudariti, da je bila zahteva za registracijo znamke CUVÉE PALOMAR vložena leta 2006, torej po tem, ko je bila geografska označba

el Palomar zavarovana v državi porekla z uredbo o zaščiteni označbi porekla „valencia“ in regulativnem organu, kakor je bila spremenjena z ministrskim odlokom APA/1815/2002 z dne 4. julija 2002.

149 Tožeča stranka poleg tega ni dokazala, da je v dobri veri uporabljala ime CUVÉE PALOMAR, preden je bila geografska označba el Palomar zavarovana v državi porekla.

150 Nazadnje, tudi če bi tožeča stranka lahko uveljavljala pravico iz znamke CUVÉE EL PALOMAR, registrirano leta 1997 v Španiji, in sicer, da je prejšnja, bi lahko to pravico uveljavljala, če bi bilo treba, le v zvezi s to obstoječo znamko, in ne za registracijo novih znamk, ki ob odločitvi o varstvu geografske označbe niso obstajale in ki bi tudi bile sestavljene iz te geografske označbe.

151 Tožeča stranka zato ne more uveljavljati pravice iz člena 24(5) Sporazuma TRIPS, da bi dosegla registracijo znamke, za katero je bila ta zahtevana.

152 Poleg tega Splošno sodišče ugotavlja, da je Komisija objavila seznam kakovostnih vin pdpo v Uradnem listu z dne 19. februarja 1999 ob uporabi člena 1(3) Uredbe št. 823/87. Na tem seznamu je omenjena ministrska uredba o zaščiteni označbi porekla „valencia“ in regulativnem organu z dne 13. junija 1987, kakor je bila spremenjena z uredbo z dne 29. novembra 1995, objavljeno v BOE z dne 8. decembra 1995. V tej uredbi, kakor je bila spremenjena, pa je omenjena občina Palomar kot del podobmočja Clariano, ki je del območja, upravičenega do zaščitenega geografskega porekla „valencia“. Tako je bila leta 1995, torej pred registracijo nacionalne znamke CUVÉE

EL PALOMAR, občina Palomar geografska označba, ki jo varuje nacionalno pravo in pravo Skupnosti.

153 Devetič, glede trditve tožeče stranke – v bistvu – da je UUNT registriral znamke, kot so CUVÉE MEDITERRANEO, CUVÉE DU GOLFE DE SAINT-TROPEZ in CUVÉE OCCITANE in da zato nič ne nasprotuje registraciji znamke CUVÉE PALOMAR, je treba navesti, da tožeča stranka ni niti dokazala niti zatrjevala, da so Mediterraaneo, Golfe de Saint-Tropez in Occitane zaščitene geografske označbe za vino.

154 Trditev tožeče stranke zato ni upoštevna in jo je treba zavrniti.

155 Glede na vse zgoraj navedeno je treba tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

156 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.

157 Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi UUNT naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Abadía Retuerta, SA se naloži plačilo stroškov.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 11. maja 2010.

Podpisi